

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, Texas 77099 - Phone: 281-495-8133
www.cgvnhouston.org

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)

281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLB)

281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CDSJ)

832-403-7871

Thành viên: CT ĐHMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành

Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng

Pt. Giuse Nguyễn Phẩm

Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075

713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu

Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch

Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099

281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiện Ân, OP.

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086

281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.

Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.

Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040

713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002

713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP.

3617 Milam St. - Houston, TX 77002

713-518-2319

Chúa Nhật V Mùa Chay, Năm C, Ngày 07-04-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan 8, 1-11

SUY NIỆM LỜI CHÚA

NGƯỜI PHỤ NỮ NGOẠI TÌNH

Câu chuyện xảy ra ở một hải đảo của nước Ý. Tại đây người ta quy định: Nếu một người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, người ta sẽ buộc vào cổ người đàn bà này một tảng đá lớn, và quăng xuống biển cho chết chìm.

Vào một ngày kia, một người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội này. Bà đã bị kết án tử hình theo như luật định. Nhưng đến ngày xử mà người chồng vẫn còn đánh bắt cá ngoài khơi, khiến tòa án phải gia hạn thêm mấy ngày nữa. Người ta đã phải gia hạn nhiều lần mà vẫn không thấy anh chồng trở về. Cuối cùng họ quyết thi hành án tử hình cho chị vợ, cho dù chồng có mặt hay không. Họ định ngày xử và dùng thuyền đưa chị ra vùng nước sâu, cột một hòn đá vào cổ chị ta, trước khi quăng chị ta xuống biển cho chết chìm.

Nhưng thật lạ lùng, ngày hôm sau mọi người đều kinh ngạc khi thấy chị ta xuất hiện ở trong làng. Thì ra, ngay từ đầu, nhờ được hai người bạn thân giúp đỡ, người chồng đã hay biết mọi sự. Cho dù bị vợ phản bội, nhưng người chồng vẫn luôn yêu thương và sẵn sàng tha thứ tội bất trung của vợ. Anh và mấy người bạn kia đã đặt ra một kế hoạch hoàn hảo để giải cứu người vợ. Do đó, thay vì sớm xuất đầu lộ diện để tham gia xét xử, anh ta đã lẩn trốn trong rừng một thời gian để làm kế hoãn binh. Đến ngày thi hành án, anh bí mật bơi lặn đến núp dưới một tảng đá ngầm, ngay tại nơi mà người chị vợ sẽ bị quăng xuống biển. Khi chị vợ bị quăng xuống, thì người chồng đã nhanh chóng tiến lại gần, dùng dao cắt đứt sợi dây cột đá và bí mật đưa vợ đi đường tắt về nhà...

Tình yêu của người nàng có ngoại tình gợi thủy chung của Thiên Ngài, dù Dân có phản

Sau những tranh với Chúa Giêsu, cuối và Kinh Sư có thể đưa diệt Người: Một người phạm tội ngoại tình. Họ Người nữa, mà họ điệu với Chúa Giêsu để Ngài Luật, ông Môsê truyền ném đá hạng đàn bà đó. sao?". Lê Luật tuyên bố người đàn ông nào ngoại chồng, ngoại tình với vợ đàn ông ngoại tình lần bị xử tử" (Lv 20, 10; x. 2tt). Vụ việc đã quá rõ: tình có tội, Đức Giêsu không phải là đồng hành của các đối thủ, tức người đàn bà tức khắc? Người đứng trước hai sự lựa chọn: hoặc là ủng hộ theo cách thực hành của họ, hoặc là Người chứng tỏ Người khinh thường Lê Luật khi xử đỡ cho chị. Tất cả mọi chuyện này xảy ra nơi thanh thiên bạch nhật, trước sự chứng kiến của dân chúng đang nghe Đức Giêsu. Nếu Người đồng thuận với cách xử sự của các đối thủ, Người cũng đồng thuận với lập trường của họ đối với những người tội lỗi, Người sẽ bị buộc phải phủ nhận những giáo huấn yêu thương tha thứ và cách xử sự của Người và thế là Người sẽ bị lật mặt nạ ra như là vị thầy giả hiệu. Ngược lại, nếu Người không chấp nhận

chồng dành cho vợ dù cho chúng ta tình yêu Chúa dành cho Dân bội, có phạm tội...

luận về thực thi luật cùng người Pharisiêu Người vào bầy để tiêu phụ nữ bị bắt quả tang không tranh luận với người phụ nữ này đến phán xử: "Trong sách cho chúng tôi phải Còn Thầy, Thầy nghĩ mình nhiên: "Khi tình với đàn bà có người đồng loại, thì cả đàn bà ngoại tình phải thêm Đnl 13, 7-10; 17, người phụ nữ ngoại còn có thể làm gì nếu thuận đi theo cách thực là yêu cầu ném đá

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ

có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THÊ

Tổng Tuyên Úy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2777

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Nguyễn Văn Xuân
832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TỔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đình Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Úy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website

Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston
www.cgvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhau.org
713-870-8955

lỗi xử sự của họ, Người sẽ phủ nhận một khoản luật rất rõ ràng và cũng sẽ bị toàn dân coi là kẻ vi phạm Lê Luật.

Phản ứng của Chúa Giêsu viết trên đất: Có nhiều gọi ý để cách nghĩa điềm này: Thánh Hiêrônimô cho rằng: Người vạch tội những kẻ tố cáo. Nhiều tác giả khác thì cho rằng: Người viết lại một câu trong Giêrêmia (Gr 17, 13): "tất cả những ai lia bỏ Ngài sẽ phải hổ thẹn, những kẻ quay lưng lại với Ngài sẽ phải ghi tên mình trong lòng đất". A. Marchadour cho rằng: "Tốt nhất nên trung thành với sự mơ hồ của bản văn. Đức Giêsu vạch trên đất để kéo dài thời gian thỉnh lặng, làm cho lời phân xử sắp thốt ra thêm trọng lượng" (sđđ; trg 124). Những cách giải thích hợp lý nhất, đó là Đức Giêsu chỉ vạch các đường nét trên mặt đất trong khi Người suy nghĩ, hoặc muốn tỏ ra không nao núng hay Người đang kèm hãm các cảm giác chán ngán về sự hăng hái đầy gian ác của những người tố cáo. E. Power ghi lại nhiều trường hợp từ nền văn chương A-rập cho thấy thói quen Sê-mít vẽ trên đất khi không muốn can thiệp vào vụ việc nào đó.

Thầy Chúa im lặng và vẽ trên đất, họ thúc Đức Giêsu phải có lập trường dứt khoát với người phụ nữ: bị ném đá hay là không. Ngài trả lời: "Ai trong các ông sạch tội, ... ném trước ... Đức Giêsu cũng trích dẫn Đnl 13, 9-10 và ch. 17. Đnl 17, 7 nhìn nhận rằng người làm chứng chống lại bị cáo có một trách nhiệm đặc biệt đối với cái chết của kẻ ấy.

Có ai trong gia đình nhân loại là người vô tội đâu? Bởi vì ai trong chúng ta cũng có tội cả. Và phạm tội mỗi ngày, cho nên càng nhiều tuổi thì lại càng phạm tội nhiều nên họ từ từ bỏ đi bắt đầu từ những người lớn tuổi nhất. Thật thế, sau này Thánh Phaolô khẳng định: con người «ai cũng phạm tội» (Rm 5, 12): «Không ai là người công chính, dẫu một người cũng không» (Rm 3, 10; x. 1Ga 1, 10). Như thế cho thấy câu trả lời của Chúa Giêsu: Nếu mình cũng phạm tội, là tội nhân tại sao mình lại dám kết án người khác...

Đức Giêsu không hề phạm tội (x. 1Pr 2, 22), nhưng Ngài lại không lên án ai như Ngài vẫn thường nói: "Phân tòi, tôi không xét đoán ai cả" (Ga 8, 15). "Tôi đến để tìm và cứu những gì đã mất" (Lc 19, 10). "Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người mà được cứu độ" (Ga 3, 17)

Khi Đức Giêsu nâng đầu lên "lần thứ hai thì chỉ còn mình Người đối diện với người phụ nữ". Vì mọi người đã bỏ đi hết. Thánh Augustinô chú giải về cử chỉ này: "Chỉ còn lại lòng thương xót và người được xót thương". Ngài nói người tội nhân: "Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Tôi chỉ cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa!". Câu chuyện về vụ án xét xử người ngoại tình thật tuyệt vời, diễn tả sâu sắc chương trình và cách thức Thiên Chúa cứu độ loài người. Người phụ nữ bị tố cáo trải nghiệm lòng từ bi thương xót của Thiên Chúa đến từ nơi Đức Giêsu. Những người tố cáo thì hiểu rằng chính họ cũng cần đến lòng từ bi thương xót của Thiên Chúa vì họ cũng là tội nhân, cho nên chính họ cũng không được cư xử cách tự phụ và thiếu lòng từ bi với người thân cận ngay cả những tội nhân cũng cần có lòng khoan nhân tha thứ.

Trong thân phận của con người, chúng ta luôn có những thiếu sót và làm lỗi. Cho nên, cũng cần đến với lòng kiên nhẫn và từ bi thương xót của Thiên Chúa. Chúng ta cũng cố chia sẻ thao thức của Đức Giêsu là thương xót và cứu chữa. Chúng ta cần ý thức rằng ơn gọi của chúng ta vừa lãnh nhận ơn tha thứ và cũng lại ra đi ban phát và làm chúng ơn cứu chữa như Đức Giêsu đã làm xưa kia...

Chúa đã tha thứ cho người phụ nữ ngoại tình. Khi bị treo trên Thập Giá, Chúa đã tha thứ cho người trộm cướp biết ăn năn, tha thứ cho những kẻ đóng đinh Ngài - xin cũng tha thứ cho chúng con là kẻ tội lỗi.

Với anh em: đừng xét đoán, thì không bị Thiên Chúa xét đoán.... đừng lên án, thì sẽ không bị Thiên Chúa lên án. Hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha (x. Lc 6, 37).

"Lạy Chúa Trời, Đấng cứu độ chúng con, xin Ngài thương phù trợ, để danh Ngài rạng rỡ. Xin giải thoát chúng con, và thứ tha tội lỗi, vì danh dự của Ngài" (Tv 79, 9).

Lm. Vinh Sơn, scj

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston lần sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Luong - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

Đại Chung Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHỤNG VỤ

Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đình Minh Tiên, OP
713-732-0132

**ỦY BAN CÔNG LÝ
HÒA BÌNH - LIÊN TÔN**

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THỂ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẸN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THÁM VIẾNG**

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

KHUẤT TẮT TRONG MỘT VỤ ÁN “BẤT THƯỜNG”

Bài Tin Mừng Chúa Nhật V Mùa Chay hôm nay, trình thuật vụ án hy hữu và bất thường. Đó chính là phiên tòa xử người phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình.

Các Kinh Sư và Pharisiêu mang đến cho Đức Giêsu để xin Ngài phân xử. Nếu đọc thoáng qua, chúng ta sẽ thấy họ tôn trọng Đức Giêsu và nhờ Ngài phán quyết một vụ án di động này. Thật bất ngờ, Đức Giêsu bỗng đứng trở thành tâm phán. Bị cáo là người phụ nữ ngoại tình. Các người tố cáo chính là Kinh Sư và Pharisiêu.

Phiên tòa bắt đầu với lời tố cáo: “*Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. Trong sách Luật, ông Môsê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?*” Họ hỏi câu hỏi đó không phải để chờ Đức Giêsu phán làm sao, mà đúng hơn, họ đã có sẵn bản án trong tay, bởi vì họ biết rõ luật!!! Nhưng điều đáng nói ở đây chính là cái tâm đen tối của họ, họ muốn gài bẫy Đức Giêsu. Nếu Đức Giêsu lên tiếng phán: “*Phải ném đá*”, thì ngay lập tức, Đức Giêsu không phải là một vị Thiên Chúa tử bi nhân hậu, bao dung với người nghèo và yêu thương người tội lỗi. Tất cả những gì Đức Giêsu rao giảng đều tự mâu thuẫn nội tại với Ngài. Bởi vì Ngài đã từng nói hãy tha thứ cho nhau không chỉ bảy lần mà đến bảy mươi lần bảy (x. Mt 18, 21-22).

Còn nếu Đức Giêsu nói “*không được ném đá*”, thì ngay lập tức Ngài đi ngược lại với lề luật. Bởi vì luật Môsê truyền phải ném đá hạng người phụ nữ ngoại tình này. Những ai đi ngược lại với những điều khoản trong luật của Môsê thì kể như là vi phạm và phản bội với truyền thông của tiền nhân. Mặt khác, Đấng đã từng tuyên bố rằng “*đến không phải để hủy bỏ lề luật và lời các ngôn sứ, nhưng để kiện toàn*” (x. Mt 5, 17) không lẽ giờ này lại phá luật?

Quả thật họ đã quá nham hiểm, họ đã dùng phương pháp: **nhất tiễn diệt song điếu. Một mũi tên giết hai con chim.** Bâu không khí thật ngột ngạt ngay trong khoảng không trống trải giữa trời. Họ nín lặng chờ vị thẩm phán bất đắc dĩ tuyên án. Trong thinh lặng, thay vì nói lời tuyên án, Đức Giêsu đã âm thầm, tế nhị viết trên đất, hành động này theo một số nhà chú giải cho rằng Đức Giêsu viết tội của những người tố cáo chị phụ nữ trên đó. Sau đó Đức Giêsu lên tiếng: “*Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi*”. Một câu nói tưởng chừng như êm đềm, trôi vào khoảng không vô tư của những người đang hung hăng tố cáo và thực hiện đã tâm... Không! Đức Giêsu đã lật ngược ván cờ. Bị cáo lại chính là những Kinh Sư và Pharisiêu, thẩm

phán không phải là một ai hay một nhóm người hiện hữu nào, mà là một vị thẩm phán vượt lên trên thời gian và không gian, một vị thẩm phán có thể thấu suốt những điều mà chỉ có họ biết họ. Vị thẩm phán đó là “*Lương Tâm*”. Chính vị thẩm phán “*Lương Tâm*” này đã lên tiếng kết tội của họ trong thinh lặng cõi lòng, đã xoáy sâu vào tận nơi căn tâm hồn để vạch trần tội ác của họ. Quả bất ngờ, họ bị chung hững, không dám đứng đó, nên đã lần lượt ra về, bắt đầu từ những người lớn tuổi.

Khi mọi người đã ra về, chỉ còn lại mình Đức Giêsu và chị phụ nữ. Bây giờ, Đức Giêsu mới hỏi: “*Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?*”, và, giờ đã điêm, Đức Giêsu tuyên án: “*Còn tôi, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi và từ nay đừng phạm tội nữa!*”. Lời tuyên trắng án của Đức Giêsu đã phá tan màn đen của một vụ án khuất tất và những bất thường của nó.

Đây là một trong những câu nói tuyệt đẹp và rất nhân văn. Nhưng xét về chiều sâu đức tin, thì đây còn là một lời nói được phát xuất ra từ cung lòng Thiên Chúa, thể hiện một vị Thiên Chúa đầy lòng nhân hậu tử bi và hay thương xót. Sẵn sàng tha thứ cho những người tội lỗi. Một vị Thiên Chúa luôn đứng về phía người nghèo, bị bỏ rơi và thấp cổ bé họng để yêu thương, nâng đỡ và phục hồi nhân phẩm cho họ. Quả thật, Lời Chúa trong sách Khôn Ngoan thật sâu xa để cho mỗi người chúng ta suy niệm: “*Lạy Chúa, Chúa xót thương hết mọi người, vì Chúa làm được hết mọi sự. Chúa nhắm mắt làm ngơ, không nhìn đến tội lỗi loài người, để họ còn ăn năn hối cải.*” (Kn 11, 23).

Qua bài Tin Mừng hôm nay, sứ điệp Lời Chúa mời gọi mỗi người chúng ta hãy nắm lấy tay nhau để dìu nhau đứng dậy và ra khỏi vũng lầy êm ái của tội lỗi. Chứ không phải tìm cách nhân chìm anh chị em chúng ta xuống tận bùn đen để làm bàn đạp cho ta tiến lên.

Nhưng có lẽ điều quan trọng hơn cả, đó là: Lời Chúa hôm nay muốn đi sâu vào tận nội tâm mỗi người, để mời gọi đương sự hãy tự chất vấn lương tâm của chính mình, nhằm thấy được những lỗ hổng tốt lành, thánh thiện để lập cho đây những bác ái, yêu thương và bình an, lo sám hối và quay trở về với Chúa và với nhau; đồng thời phải nhận ra những ứ đầy tội lỗi của tham lam, ích kỷ, ghen tỵ nơi chính mình, để có được sự cảm thông thay vì kết án, để yêu thương thay hận thù.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con mặc lấy tâm tư, hành động của Chúa. Xin
Đọc tiếp trang 11 —>

ĐTC Phanxicô: Lương thực không phải là của riêng, nhưng để chia sẻ cho nhau

Nếu Thiên Chúa là Cha của chúng ta, làm sao chúng ta có thể hiện diện với Người mà chúng ta lại không nắm tay nhau? Và nếu lương thực mà Người ban cho chúng ta, chúng ta lại cướp của nhau, thì làm sao chúng ta có thể nói chúng ta là con cái của Người?

Sáng thứ Tư 27.03, trong buổi tiếp kiến chung tại quảng trường Thánh Phêrô, ĐTC Phanxicô đã giải thích về lời cầu xin đầu tiên trong phần thứ hai của Kinh Lạy Cha, là phân trình bày với Thiên Chúa những nhu cầu của chúng ta: “Xin cho chúng con lương thực hàng ngày!”. ĐTC nhắc rằng lời cầu xin này xuất phát từ thực tế là không ai có thể tự thỏa mãn, chu cấp cho mình mọi điều. Mỗi ngày chúng ta cần được nuôi dưỡng. Do đó cơm bánh là lương thực được Chúa quan phòng ban cho chúng ta.

ĐTC cũng nhắc rằng cơm bánh được ban cho tất cả mọi người, do đó nó phải được chia sẻ chứ không phải để sở hữu. ĐTC mời gọi các tín hữu hãy đọc lời cầu nguyện này trong sự liên kết với tất cả mọi người như con của cùng một Cha trên trời, nhất là với những người nghèo khổ thiếu thốn, để biết chia sẻ cho nhau. Tình yêu Thiên Chúa và tình yêu Kitô giáo không thể chấp nhận sự ích kỷ.

Bài giáo lý của ĐTC:

Con người không tự mình có đầy đủ mọi thứ mà không cần ai khác.

Phần thứ hai bắt đầu với một từ ngữ mà tỏa ra hương vị mỗi ngày: đó là bánh (thực phẩm). Chúa Giêsu bắt đầu từ một lời cầu xin khẩn thiết, rất giống với lời van nài của một người hành khất: “Xin cho chúng con lương thực hàng ngày!” Lời cầu nguyện này xuất phát từ một điều hiển nhiên mà chúng ta lại thường hay quên, có thể nói là chúng ta không phải là những tạo vật có thể tự cung cấp đầy đủ cho mình, và chúng ta cần được nuôi dưỡng mỗi ngày.

Chúa Giêsu không bao giờ làm ngơ trước lời cầu xin của con người

Các bản văn Thánh Kinh chỉ cho chúng ta thấy rằng đối với nhiều người cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu được hiện thực từ một yêu cầu. Chúa Giêsu không yêu cầu những lời cầu xin trau chuốt, nhưng toàn bộ cuộc sống con người, với những vấn đề cụ thể, hàng ngày, có thể trở thành lời cầu nguyện. Trong các sách Tin Mừng, chúng ta thấy rất nhiều người khát thực, van xin sự tự do và ơn cứu độ. Một số người xin bánh ăn, một số người xin được chữa lành; số khác xin được thanh tẩy, số khác xin được nhìn thấy; hay số khác cầu xin cho người thân yêu được sống lại... Chúa Giêsu

không bao giờ bỏ lơ những lời cầu xin và những đau khổ này.

Lời cầu nguyện hiện sinh, xuất phát từ nhu cầu của con người.

Vì thế, Chúa Giêsu dạy chúng ta cầu xin Chúa cha ban cho lương thực hàng ngày. Chúa dạy chúng ta cầu xin điều này khi liên kết với bao nhiêu con người mà lời cầu xin này của họ là một tiếng kêu than – thường là được giữ ở trong lòng – cùng với mỗi lo âu hàng ngày. Bao nhiêu người cha, bao nhiêu người mẹ, ngày nay vẫn lên giường ngủ với nỗi lo lắng rằng ngày mai họ không có đủ cơm ăn cho con cái họ! Chúng ta hãy tưởng tượng lời cầu nguyện này, không được đọc trong một căn hộ tiện nghi an toàn, nhưng trong sự bấp bênh của một căn phòng, nơi không có những điều cần thiết cho sự sống.

Những lời của Chúa Giêsu có một sức mạnh mới. Lời cầu nguyện của Kitô hữu bắt đầu từ sức mạnh này. Nó không phải là một bài tập về sự khô hạnh; nó bắt đầu từ thực tế, từ trái tim và xác thịt của những người sống thiếu thốn, hoặc những người chia sẻ tình trạng của những người không có những điều cần thiết để sống. Ngay cả những nhà huyền bí Kitô giáo vĩ đại nhất cũng không thể coi thường sự đơn giản của lời cầu xin này. “Thưa Cha, xin ban cho chúng con và cho tất cả, ngày hôm nay có lương thực cần thiết”. Và “lương thực” cũng là nước uống, thuốc men, nhà cửa, công việc...

Lương thực “của chúng con” chứ không phải “của con”.

Lương thực mà Kitô hữu cầu xin khi cầu nguyện không phải là “của con” nhưng là “của chúng con”. Chúa Giêsu muốn như thế. Chúa dạy chúng ta xin lương thực không chỉ cho chính bản thân mình, nhưng cho toàn thể anh chị em trên thế giới. Nếu chúng ta không cầu nguyện như thế “Kinh Lạy Cha” không còn là lời cầu nguyện của Kitô hữu nữa. Nếu Thiên Chúa là Cha của chúng ta, làm sao chúng ta có thể hiện diện với Người mà chúng ta lại không nắm tay nhau? Và nếu lương thực mà Người ban cho chúng ta, chúng ta lại cướp của nhau, thì làm sao chúng ta có thể nói chúng ta là con cái của Người?

Lời cầu nguyện này hàm chứa một thái độ cảm thông và liên đới. Trong cơn đói của tôi, tôi cảm thấy cơn đói của nhiều người và khi đó tôi sẽ cầu xin với

Thiên Chúa cho đến khi lời cầu xin của họ được Chúa nhận lời. Như thế, Chúa Giêsu dạy cho cộng đoàn của Người, cho Giáo Hội của Người, dâng lên Thiên Chúa những nhu cầu của tất cả mọi người: “Lạy Cha, tất cả chúng con là con của Cha, xin thương xót chúng con!”. Chúng ta hãy dừng lại một tí để nghĩ về các trẻ em bị đói. Chúng ta nghĩ đến các em tại các đất nước đang có chiến tranh: các trẻ em bị đói ở Yemen, ở Siria, ở nhiều nước không có lương thực, ở Nam Sudan. Chúng ta nghĩ về các em và cùng nhau cầu nguyện lớn tiếng: “Xin Cha cho chúng con lương thực hàng ngày”. ĐTC đã yêu cầu các tín hữu đọc lớn tiếng 3 lần lời cầu xin này.

Lương thực khiến trách chúng ta vì không biết chia sẻ cho tha nhân.

Lương thực mà chúng ta cầu xin Chúa trong lời cầu nguyện cũng chính là lương thực mà một ngày kia nó sẽ kết án chúng ta. Nó sẽ khiến trách vì chúng ta ít khi có thói quen bị bánh ra chia sẻ với những người lân cận. Nó là lương thực được ban cho toàn thể nhân loại nhưng ngược lại, chỉ có một số ít người được ăn: tình yêu thương không thể chấp nhận điều này. Lòng yêu thương của chúng ta không chịu được điều này; và cả tình yêu Chúa cũng không thể chịu được sự ích kỷ này, sự không chia sẻ cơm sẻ bánh.

Lương thực không phải là sở hữu riêng nhưng để chia sẻ.

Một lần kia, có một đám đông đến trước Chúa Giêsu; đám đông đang đói khát. Chúa Giêsu hỏi xem có ai có thứ gì để ăn không và người ta tìm thấy chỉ có một em bé sẵn sàng chia sẻ những gì em có: 5 chiếc bánh và 2 con cá. Chúa Giêsu đã làm cho cử chỉ quảng đại của em được tăng thêm nhiều lần (x. Ga 6, 9). Em bé đó đã hiểu bài học của “Kinh Lạy Cha”: đó là lương thực không phải là sở hữu riêng nhưng là sự quan phòng để chia sẻ, với ạn sủng của Chúa.

Thánh Thể thỏa mãn cơn khát lương thực và Thiên Chúa.

Phép lạ thật sự mà ngày hôm đó Chúa Giêsu đã thực hiện, không phải là việc hóa bánh ra nhiều, nhưng chính là sự chia sẻ: hãy cho những gì anh em có và Ta sẽ làm phép lạ. Chính Người, khi làm cho bánh được hóa ra nhiều, đã làm trước cử chỉ dâng chính Người trong

Đọc tiếp trang 11 →

Mùa Chay: Mùa canh tân đời mới

ĐTC Phanxicô đã nói: “Mùa Chay là thời gian để điều chỉnh lại đời sống của các bạn để gần Chúa hơn”. Điều chỉnh tức là thay đổi, là canh tân, là đời mới.

Mỗi khi bước vào Mùa Chay, Hội Thánh luôn kêu gọi các tín hữu, ngoài việc ăn chay, hãm mình, cầu nguyện, làm việc bác ái... mỗi người chúng ta còn phải quan tâm tới việc sám hối, ăn năn đền tội. Việc cụ thể nhất, đó là chúng ta xét mình và xưng tội. Hội Thánh mời gọi tín hữu hãy làm hòa với Chúa, hòa giải với anh em, thay cũ đổi mới, được thanh tẩy để trở nên tốt hơn, thánh thiện hơn như lòng Chúa mong ước.

ĐTGM Giuse Vũ Văn Thiên, khởi đầu Mùa Chay 2017 tại Gp Hải Phòng, đã chia sẻ: “*Lạy Chúa, xin ban cho con một trái tim trong sạch!*” (Tv 50, 12). Đó là lời nguyện cầu của vua Đavít. Đó cũng là tâm tình của mỗi chúng ta mỗi khi Mùa Chay về. Trái tim sạch là trái tim được canh tân. Nếu không đổi mới từ tâm can, Mùa Chay sẽ trở thành vô nghĩa. Thiên Chúa đang chờ đợi và sẵn sàng ban cho chúng ta một trái tim mới, thay thế trái tim đã già cỗi và chai đá. Khi mang một trái tim được canh tân, chúng ta sẽ thấy cuộc đời này đẹp đẽ và đáng yêu hơn” (x. bài “Một trái tim mới”, suy tư mùa Chay 2017, nguồn: trungtammuvcudct.com).

Như vậy, xét cho kỹ thì sự canh tân đổi mới của chúng ta có khởi điểm là tận sâu thẳm trong tâm hồn, lan tỏa ra bên ngoài, từ nội tâm bên trong con người đến cuộc sống bên ngoài, từ những việc nhỏ nhất đến những việc lớn nhất... Theo thông lệ, trong Mùa Chay chúng ta sốt sắng tham dự thánh lễ, nghe giảng tĩnh tâm và đi xưng tội. Nhưng nếu chúng ta chỉ thực hành những việc đó một cách máy móc, hình thức, chiếu lệ và an tâm là mình đã sống trọn vẹn Mùa Chay, thì thực sự là thiếu sót vì chưa đúng theo ý của Chúa và Hội Thánh.

ĐTC Phanxicô, trong sứ điệp Mùa Chay 2019, đã có đoạn viết như sau:

“Chay tịnh, nghĩa là học cách thay đổi thái độ của chúng ta đối với người khác và tất cả những loài thụ tạo, học

cách từ bỏ cảm dỗ “nuốt chửng” mọi thứ để thỏa mãn lòng khao khát tham lam của chúng ta và sẵn sàng chịu đựng cho tình yêu, là điều có thể lấp đầy sự trống rỗng trong con tim chúng ta.

“Lời cầu nguyện dạy chúng ta từ bỏ thói thờ ngẫu tượng và sự tự mãn của bản ngã, giúp ta nhìn ra rằng chúng ta cần đến Chúa và Lòng Thương Xót của Người.

“Việc bỏ thí, nhờ đó chúng ta thoát khỏi sự điên rồ của việc tích trữ mọi thứ cho bản thân với niềm tin viên vông rằng chúng ta có thể bảo đảm cho mình một tương lai không hề thuộc về chúng ta. Và như thế, chúng ta có thể tái khám phá niềm vui trong chương trình của Chúa dành cho sáng tạo và cho mỗi người chúng ta, đó là yêu mến Người, anh chị em của chúng ta, và toàn bộ thế giới, và tìm thấy nơi tình yêu này hạnh phúc đích thực của chúng ta” (J.B. Đặng Minh An dịch, nguồn: gpvinh.com).

Xét như trên thì việc ăn chay, bỏ thí và cầu nguyện của chúng ta trong Mùa Chay mang một chiều kích sâu rộng hơn, cao cả hơn, tinh tuyền hơn. Đó không chỉ là những việc làm theo luật mà còn là động lực giúp ta chiến thắng con người cũ của mình, bước vào quỹ đạo canh tân đời mới theo tinh thần Tin Mừng Kitô giáo.

* ĐỔI MỚI TƯ DUY SỐNG ĐẠO:

Mùa Chay trước hết giúp chúng ta đổi mới tư duy sống đạo. Có thể chúng ta đang sống trong tư duy giữ đạo theo lề luật. Đạo đối với nhiều Kitô hữu đơn giản chỉ là đạo-sinh-hoạt, đạo-đoàn-thể, đạo-đọc-kinh, đạo-phe-nhóm, đạo-hình-thức, đạo-phô-trương vv.

LM Nguyễn Trọng Viễn O.P, trong bài “Đạo-sinh-hoạt” đã chia sẻ như sau: “*Cung cách sống đạo của phần lớn Kitô hữu hiện nay là cố gắng chu toàn các giới răn của Chúa. Đời sống đức tin được qui định bằng luật lệ, được diễn giải thành những hành vi cụ thể : làm dấu, đọc kinh, xưng tội, sinh hoạt Mùa Vọng, Mùa Chay, kiêng thịt, ăn chay... Kiêng thịt chứ không phải là tự nguyện có một chút hy sinh. Ăn chay nghĩa là ‘một bữa no hai bữa đói’ và có thể ‘mất chay’ nếu lỡ ăn bất cứ điều gì ngoài ba bữa chính, chứ không phải là một hành vi nói lên lòng khao khát Chúa. Đi lễ ngày Chúa Nhật thế nào cho ‘thành sự’ chứ không phải kín mức nguồn mạch sức sống cho cuộc sống thường ngày. Làm dấu trước bữa ăn thay vì một tâm tình tạ ơn... Trong những nếp qui định ấy, có khá nhiều Kitô hữu hiện nay rõ ràng đã không sống được một tâm thức của đức tin chân chính.*

“Người Kitô hữu cố gắng giữ luật để khỏi phạm tội chứ ít hiểu rằng giữ luật là một sự tín trung với Chúa. Người

Kitô hữu đi lễ như một trách nhiệm phải chu toàn chứ không sống tinh thần hiệp thông với cộng đoàn để tạ ơn Chúa. Nhiều bạn trẻ tránh tội vì sợ Chúa phạt, nên khi lỡ phạm một tội trọng (chẳng hạn bỏ lễ Chúa Nhật) thì chọn lập trường ‘cui không sợ lỗi’, ‘chơi luôn’... cho đến khi xưng tội lại. Nhiều người rất sốt sắng trong việc nhà đạo, nhưng không sống một chút giá trị lòng thương yêu và tôn trọng những người bé mọn, sự cảm thông, tha thứ, cái nhìn của đức tin siêu nhiên... Do đó, chúng ta thấy nhiều người Kitô hữu tính toán chi tiết để khỏi vi phạm luật, nhưng không hề thấy lỗi lầm của mình trong những việc không thấy ghi rõ các giới răn, chẳng hạn làm cho những người chung quanh phải khổ...” (Nguồn: simonhoadalat.com).

Từ những nhận định trên, chúng ta thấy rằng đời mới tư duy sống đạo theo hình thức cũ là rất cần thiết trong Mùa Chay này.

Thay vì chúng ta giữ đạo theo lề luật, thì hãy sống đạo theo lòng mến Kitô giáo, vì “*Yêu thương là chu toàn lề luật*” (Rm 13, 10).

Thay vì chúng ta bị thúc đẩy, lôi kéo đi xưng tội theo thói quen và theo đám đông, thì hãy xét mình kỹ lưỡng và nghiêm túc, đồng thời quyết tâm hối cải. Hối cải theo tinh thần và lời mời gọi của Chúa Kitô. Vì chỉ có hối cải thực sự chúng ta mới được ơn tha thứ, được ơn trở về với Chúa và được Ngài đón nhận.

Thay vì chúng ta đi lễ và rước lễ theo quán tính, người sao ta vậy, thì chúng ta hãy tham dự thánh lễ một cách sốt sắng, tích cực nhằm kín múc những lợi ích thiêng liêng từ bàn tiệc Lời Chúa và Thánh Thể. Chúng ta chăm chú rước lễ để nhờ đó được thông hiệp vào hiệu quả sự chết và sự sống lại của Chúa Kitô, để được sống như Ngài. Và cũng qua sự thông hiệp ấy, chúng ta được liên kết với mọi phân tử trong mẫu nhiệm Thân Thể Đức Kitô. Và khi đó đức bác ái Kitô giáo sẽ là mối dây ràng buộc liên kết chúng ta lại với nhau.

Thay vì chúng ta lại nhai đọc hết kinh này đến kinh nọ, hết cung điệu này đến cung điệu kia, thì chúng ta dành thời gian để cùng đọc và suy niệm Lời Chúa phán dạy trong Thánh Kinh, Thánh Giêrênimô đã nói: “*Không biết Thánh Kinh là không biết Chúa Kitô*”. Thánh Kinh sẽ giúp chúng ta hiểu rõ ý Chúa hơn trong chương trình cứu rỗi của Ngài và nắm giữ các điều Ngài dạy. Đó là điều Chúa muốn và ưa thích chúng ta quan tâm thực hành. Chúa đã phán: “*Ái yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy. Cha của Thầy sẽ yêu mến người ấy. Cha của thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy*” (Ga 14, 23). —>

* ĐỔI MỚI THEO TINH THẦN HOÁN CẢI CỦA TIN MỪNG.

Kêu gọi mọi tín hữu hoán cải luôn là thông điệp nổi bật của Mùa Chay. Hoán cải để được ơn tha thứ. Hoán cải để được ơn trở về. Hoán cải là bước đầu và là yêu cầu cốt thiết của đổi mới, hoán cải để dễ dàng gặp Chúa và tha nhân.

Vậy hoán cải theo Kitô giáo là gì?

Trong bài “Hoán cải, hành trình trở về với Chúa”, LM Phaolô Bùi Đình Cao đã chia sẻ như sau:

“*Khi dùng từ hoán cải - Metanoia - trong Kinh thánh Cựu Ước và Tân Ước, các tác giả muốn nói lên sự thay đổi tâm tình, nào trạng, hối tiếc, hối hận. Cách đặc biệt, nó còn được dùng để nói đến một sự thay đổi hướng đi, thay đổi đường xưa lối cũ, có nghĩa là từ bỏ đường tà để trở lại đường chính, triệt để quay về với Thiên Chúa. Như thế, hoán cải không chỉ là thay đổi việc làm bên ngoài hay chỉ bên trong tâm trí mà thôi, nhưng là thay đổi cả con người, thay đổi cả trong ý muốn cũng như trong hành động. Do đó, ta thấy được rằng hoán cải, ngoài chiều kích luân lý (bỏ điều dữ làm điều lành) còn có chiều kích thần học – chiều kích này làm động lực cho chiều kích luân lý. Hoán cải không đơn thuần chỉ là sửa chữa những lầm lỗi của mình hay từ bỏ đường tà, nhưng điều cơ bản là phải nhận biết tôi là ai trước mặt Chúa. Hoán cải là được hiệp thông với Chúa, có nghĩa là nhận ra thân phận thụ tạo của mình, tuyệt đối qui hướng về với Thiên Chúa và ở lại trong Ngài.”* (Nguồn daichungvienvinhthanh.com).

Ở chỗ khác, một tác giả đã giải thích như sau: “*Hoán cải, theo từ hy Lạp (Metanoia) dùng trong Tân Ước có nghĩa là nghĩ khác trước, đổi ý, đổi tâm tình, đổi nào trạng, hối tiếc, hối hận. Như vậy, dường như nó chỉ liên hệ với tâm trí, với sự thay đổi bên trong. Không phải thế. Phải hiểu nó theo chủ đề căn bản trong Cựu Ước, cách riêng từ ngôn sứ Giêrêmia. Nó có nghĩa là thay đổi hướng đi, thay đổi con đường, bỏ đường tà trở lại đường chính, triệt để quay về với Thiên Chúa của Giao Ước, và dẫn bước vào một cuộc sống mới. Vì Cựu Ước coi con người như một toàn thể, nên hoán cải không chỉ là thay đổi tâm trí, mà là cả con người. Không chỉ trong ý nghĩ mà cả trong hành động”* (LM Micae Trần Đình Quảng, bài “Hoán cải hướng về Đức Kitô”, nguồn: simonhoadalat.com).

Như vậy, về ý nghĩa cơ bản, hoán cải là thay đổi toàn bộ con người cả bên ngoài lẫn bên trong, cả tâm trí tinh thần lẫn đời sống sinh hoạt, là quay đầu 180 độ, từ bỏ con đường cũ, bước đi con đường mới theo Chúa Kitô. Mùa Chay là cơ hội thuận tiện giúp chúng ta định

hướng lại con đường chúng ta đang đi. Hoán cải là một tiến trình thay đổi đầy khó khăn, phức tạp. Đó là một cuộc “lột xác” mà mọi Kitô hữu phải thực hiện để được “mặc lấy Chúa Kitô” trong cuộc sống mới.

Tín hữu chúng ta, có thể rất chu đáo tuân giữ các lễ luật, rất siêng năng làm các việc lành phúc đức, nhưng lại rất e ngại và sợ khi phải hồi cải theo ý muốn của Chúa và Hội Thánh. Bởi vì xét cho cùng đó là một cuộc canh tân đổi mới toàn diện. Cả về phương diện luân lý, lẫn đức tin. Cả về nội tâm con người bên trong lẫn bên ngoài. Cả về ý chí lẫn hành động.

Trở lại sử điệp mùa Chay 2019 của ĐTC Phanxicô, Ngài kết luận như sau: “*Chúng ta hãy xin Chúa giúp chúng ta cất bước trên con đường hoán cải thực sự. Chúng ta hãy bỏ lại sau lưng tính ích kỷ và sự tự hấp thụ vào chính mình, nhưng hướng đến sự Phục sinh của Chúa Giêsu. Chúng ta hãy đứng bên cạnh những anh chị em đang từng tấc của chúng ta, chia sẻ những của cải tinh thần và vật chất của chúng ta với họ. Nhờ thế, khi chào đón vào cuộc sống của chúng ta một cách cụ thể chiến thắng của Chúa Kitô trên tội lỗi và cái chết, chúng ta cũng sẽ phân chiếu ánh quang rạng rỡ quyền năng biến đổi của chiến thắng ấy cho tất cả các tạo vật”* (x. tài liệu và nguồn đã dẫn trên)./.

Aug. Trần Cao Khải (GPLX)

Thánh thiện và tội lỗi

Thánh thiện và tội lỗi là hai phạm trù đối lập nhau. Thánh thiện thuộc về Thiên Chúa và tội lỗi là bản chất của con người. Hai nhân vật được nêu trong Lời Chúa hôm nay, một trong Bài Cựu Ước (Is 6, 1-2a, 3-8) và một trong Bài Tin Mừng (Lc 5, 1-11), đã khẳng định sự tách biệt này. Khi được chiêm ngưỡng vinh quang của Thiên Chúa với lời tung hô ba lần “Thánh! Thánh! Thánh”, ngôn sứ Isaia đã thốt lên: “Vô phúc cho tôi! Tôi chết mất, vì lưỡi tôi như bàn, tôi ở giữa một dân tộc mà lưỡi họ đều như nhóp, mắt tôi đã trông thấy Đức Vua, Người là Chúa các đạo binh”.

Về phần ông Phêrô, khi chứng kiến

Độc tiếp trang 10

ĐẤU TRANH ĐỂ LẤY CHẤT NUÔI DƯỠNG

Như Chúa Giêsu đã đấu tranh trong vườn Giếtsemani, chúng ta cũng phải đấu tranh để tiếp tục bám vào điều gì đó vượt quá bản năng tự nhiên của mình, vượt quá lương thực và những thức bách văn hóa của chúng ta.

Chúng ta đều đấu tranh để không rơi vào sự lạnh lùng và oán ghét. Thậm chí Chúa Giêsu cũng đã trải qua đấu tranh này. Như chúng ta, Ngài đã phải đấu tranh, nhiều lúc cực kỳ dữ dội, để giữ tình nồng ấm và yêu thương.

Thật thú vị khi dò điều này trong Phúc Âm Thánh Luca. Đây là Phúc Âm của câu nguyện. Thánh Luca kể ba lần nhiều hơn các Phúc Âm cộng lại các lần câu nguyện của Chúa Giêsu. Hơn nữa, trong Phúc Âm Thánh Luca, các môn đệ Chúa Giêsu được thêm sức nhờ lời cầu nguyện của Ngài. Họ đã thấy được nơi Ngài điều gì đó phi thường, không phải vì Ngài bước đi trên mặt nước hay làm phép lạ, nhưng là vì Ngài không giống chúng ta, Ngài có thể thật sự giờ má cho người ta. Ngài đủ mạnh để không rơi vào trạng thái lạnh lùng khi phải đối diện với sự thù ghét dữ dội đến mức đe dọa mạng sống của Ngài. Trong mọi trường hợp, dù cay đắng đến mấy, Ngài vẫn có thể thấu cảm và tha thứ, không bao giờ hoài nghi về sự chân thực của tình yêu và lòng nhân từ.

Các môn đệ của Chúa Giêsu thấy được Ngài rút lấy sức mạnh này từ một nguồn ẩn kín, một giếng nuôi dưỡng mà Ngài gọi là Cha, một giếng nước mà Ngài múc lấy qua lời cầu nguyện. Vì lẽ này, trong Phúc Âm Thánh Luca, các môn đệ xin Chúa Giêsu dạy cho họ câu nguyện. Họ cũng muốn rút lấy của nuôi dưỡng từ nguồn này.

Nhưng chúng ta cũng thấy trong Phúc Âm Thánh Luca, muốn được thể phải trải qua nhiều lần đấu tranh. Đôi khi mọi chuyện có vẻ dễ dàng với Chúa Giêsu, Ngài được yêu thương và thông hiểu, và Ngài rao giảng thật vui vẻ và dễ dàng. Nhưng khi mọi chuyện sụp đổ, khi các thế lực thù ghét bắt đầu bủa vây, khi đa số các môn đệ ruồng bỏ và phản bội, và khi cái chết trở nên rõ ràng, thì cũng như đa số chúng ta, nỗi sợ và hoang

tưởng đe dọa chiếm lấy Ngài. Đây đích thực là bản chất cuộc đấu tranh ở Vườn Giết-sê-mani, cuộc thống khổ của Ngài.

Nói một cách đơn giản, khá dễ để hiểu, yêu thương và tha thứ sẽ dễ khi chúng ta cũng được đối xử như vậy. Nhưng sẽ là một chuyện khác khi chúng ta làm những điều này để rồi thành cái bia cho sự hiểu lầm, thù ghét, và giết người. Và cũng thế, trong Vườn Giết-sê-mani chúng ta thấy Chúa Giêsu kiệt quệ, suy sụp về mặt con người, nằm dài xuống đất, đầu tranh để bám chặt vào nguồn nuôi dưỡng vẫn luôn giữ Ngài trong tin tưởng, yêu thương và tha thứ, cũng như đẩy lùi các hoang tưởng, thù ghét và tuyệt vọng ra xa. Và Ngài chẳng có được câu trả lời cách dễ dàng. Ngài phải cầu nguyện hết lần này đến lần khác, và theo lời Thánh Luca, là “đổ mồ hôi máu” rồi mới có thể lấy lại cân bằng và gắn chặt lại vào lòng nhân từ vốn giữ gìn Ngài trong suốt sứ mạng của mình. Yêu thương và tha thứ không phải chuyện dễ dàng. Không rơi vào giận dữ, cay đắng, thương thân trách phận, thù ghét, khao khát báo thù, cũng chẳng phải là chuyện dễ dàng với Chúa Giêsu.

Và đây là đấu tranh tinh thần tối hậu của chúng ta, đừng rơi vào phản ứng tự nhiên mỗi khi bị bất kính, bị xem nhẹ, bị làm ngơ, hiểu lầm, thù ghét, hay bị đối xử tệ bạc mức này hay mức khác. Trước những chuyện đó, sự hoang tưởng tự động bao phủ và hầu như toàn bộ tâm hồn chúng ta hợp lại để tạo áp lực, đến mức chúng ta bị ám ảnh mất phải đến mất, răng phải đến răng, xem thường đáp lại xem thường, xấu xa đáp lại xấu xa, thù ghét đáp trả thù ghét, bạo lực đáp trả bạo lực.

Nhưng còn có một khả năng khác. Như Chúa Giêsu đã phải đấu tranh cùng cực để không rơi vào trạng thái lạnh lùng và thù ghét, chúng ta cũng có thể rút lấy sức mạnh qua cuồng rôn đã nuôi dưỡng Ngài. Chúa Cha, sức mạnh và ân sủng của Chúa, cũng có thể nuôi dưỡng chúng ta.

Trong bộ phim nổi tiếng *Cuộc thương khó của Chúa Kitô*, Mel Gibson tập trung vào đau khổ thể xác mà Chúa Kitô đã phải chịu trong cuộc khổ nạn và trong cái chết. Một phần điều này cũng có giá trị, vì những đau khổ Chúa Giêsu đã chịu đúng là khá thảm khốc. Nhưng cuốn phim lại bỏ qua vấn đề chính mà chúng ta có thể thấy trong các Phúc Âm. Các Phúc Âm hạn chế tội đạ việc tập trung vào những đau khổ thể xác của Chúa Giêsu. Với các Phúc Âm, cuộc thương khó của Chúa Giêsu không phải là chuyện thể xác, mà là chuyện tinh thần, cực điểm là tinh thần. Cuộc đấu tranh thực sự của Chúa Giêsu khi Ngài đổ

đổ mồ hôi máu trong vườn Giết-sê-mani không phải là liệu Ngài có để mình chịu chết hay là viên đèn sức mạnh thần linh để thoát thân. Vấn đề thực sự là về cách Ngài sẽ chết. Trong cay đắng hay yêu thương? Trong thù ghét hay tha thứ?

Đó cũng là đấu tranh tinh thần tối hậu của chúng ta, một đấu tranh không phải chỉ gặp trong giờ lâm chung, nhưng gặp mỗi ngày, mỗi giờ. Trong mọi trường hợp trong cuộc sống, dù nhỏ hay lớn, những khi bị làm ngơ, khinh thị, xúc phạm, thù ghét hay bị xâm phạm bất công cách này hay cách, chúng ta phải đối diện với chọn lựa đáp trả: Cay đắng hay thông hiểu? Thù ghét hay yêu thương? Báo thù hay tha thứ?

Và như Chúa Giêsu đã đấu tranh trong vườn Giết-sê-mani, chúng ta cũng phải đấu tranh để tiếp tục bám vào điều gì đó vượt quá bản năng tự nhiên của mình, vượt quá lương thực và những thúc bách văn hóa của chúng ta. Làm theo bản năng sẽ không tốt cho chúng ta. Chúng ta cần đi vào điều gì đó sâu xa hơn bản năng của mình.

Lời đầu tiên của Chúa Giêsu trong các Phúc Âm Nhất Lãm là từ sám hối, *metanoia*. *Metanoia* có nhiều nghĩa, và một trong các nghĩa đó là đối lập với *paranoia*, hoang tưởng. Như thế, chúng ta phải tin đủ đang đối diện với bất tin. Hoang tưởng là thứ tự nhiên với chúng ta, sám hối thì không, nó đòi hỏi chúng ta phải đấu tranh để rút lấy chất nuôi dưỡng từ nguồn thâm sâu hơn.

Ronald Rolheiser, J.B. Thái Hòa dịch

Đừng Nhìn Nhau Là Kẻ Thù

Những năm gần đây, trên các phương tiện truyền thông hay xuất hiện cụm từ “những thế lực thù địch” đang chông phá nhà nước Việt Nam.

Vậy, những thế lực thù địch này từ đâu ra, sao càng ngày càng nhiều và gây lo sợ cho chính phủ đến thế?! Nhưng có một điều lạ là không ai giải thích rõ “thế lực này là ai?”, và chỉ thấy những dân oan luôn bị gán ép là bị thế lực thù địch lôi kéo, đôi khi họ cũng gán ép cho các tôn giáo bị thế lực này lôi kéo.

Thực ra, nếu mình sống tốt thì sẽ không bao giờ có thù địch. Nhất là người Việt Nam luôn coi nhau là anh em

vì “tứ hải giai huynh đệ”. Con người sống biết nhường, biết nhịn, biết phải, biết trái thì sẽ không có tranh chấp thù địch nhau. Gọi nhau là thù địch nghĩa là sợ tranh dành miếng ăn, chỉ biết chiếm phần mình nên ai xen vào quyền lợi của mình tức là thù địch chẳng? Nếu sống bên nhau mà vẫn xem nhau là thù địch thì làm sao đất nước phát triển? Nếu vẫn xem nhau là thù địch thì vẫn còn kỳ thị và loại trừ lẫn nhau?

Người Công Giáo không có kẻ thù. Người Công Giáo nhìn đâu cũng thấy mọi người là anh em con một Cha trên trời. Nếu ai nói mình là người Công Giáo mà còn thù ghét anh em mình tức là không còn là môn đệ của Thầy Giêsu, vì Thầy Giêsu đã nói: “Người ta cứ dẫu này mà nhận biết anh em là môn đệ Thầy là hãy yêu thương nhau”. Điều này chính Chúa Giêsu đã làm gương. Ngài đã dùng tình yêu để có thể xoá bỏ hận thù. Ngài yêu thương con người nên nhận nài chờ đợi con người quay trở về để Ngài giang cánh tay ôm ấp thứ tha. Ngài luôn kiên nhẫn trong những lầm lỗi con người.

Sự kiên nhẫn của Ngài không phải là ngồi đó mà là dân thân để giúp họ cải tà quy chính. Ngài đã sống tốt đỉnh của tình yêu tha thứ khi Ngài tha thứ cho người giết hại mình. Ngài đã cầu nguyện cùng Chúa Cha: “lạy cha, xin tha cho họ, vì họ làm mà không biết việc họ làm”.

Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta: hãy yêu thương kẻ thù, làm ơn cho kẻ ghét mình, chúc phúc cho kẻ nguyện rửa mình, cầu nguyện cho kẻ vu không mình. Vượt lên trên tình yêu tha thứ đó là lòng nhân từ bắt nguồn từ Thiên Chúa. Hãy có lòng nhân từ như Thiên Chúa. Vì Thiên Chúa luôn tha thứ cho chúng ta. Lòng nhân từ của Thiên Chúa không xét đoán tội chúng ta như chúng ta đáng tội. Ngài đã yêu thương và yêu thương cho đến cùng.

Cuộc sống con người luôn có những sai lầm. Sai lầm do vô tri. Sai lầm do nhẹ dạ. Sai lầm do cố ý. Những sai lầm của tha nhân khiến chúng ta bực mình. Đôi khi chúng ta muốn thanh trừng cho hả dạ. Nhưng lời Chúa luôn nhắc chúng ta hãy tha thứ để được tha thứ. Hãy tha thứ để có bình an trong cuộc sống. Không tha thứ là ta đang ôm ung nhọt trong người khiến mình đau nhức cả đời. Chỉ có tha thứ mới hạnh phúc và bình an.

Nhưng đáng tiếc, nhân loại hôm nay luôn chìm đắm trong biển máu của hận thù, chia rẽ, tranh chấp và chiếm đoạt. Bản thân chúng ta đôi khi cũng khó lòng tha thứ cho những người có lỗi với chúng ta. Người trong nhà đôi khi còn nhìn nhau như kẻ thù làm sao sống

yêu tha nhân được. Vợ chồng còn không tha thứ cho nhau làm sao sống thủy chung với nhau. Người trong một nước mà còn nhìn đâu cũng thấy thù địch làm sao chung sống hòa bình.

Hôm nay, Chúa muốn mỗi người chúng ta hãy biết tha thứ cho nhau để mang lại cho thế giới sự hiệp nhất và bình an. Chúa muốn chúng ta hãy dùng những nghĩa cử tha thứ, bao dung để cho Nước tình thương của Chúa trị đến.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người chúng con biết nhìn nhận sự yêu đuối của mình mà sống khiêm tốn trước lời sửa dạy của anh em. Đồng thời, biết cảm thông tha thứ những lỗi lầm của tha nhân. Amen

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Hành Động Mùa Chay

Kinh Thánh nhắn nhủ: “Con ơi, nếu con muốn dân thân phụng sự Đức Chúa thì con hãy chuẩn bị tâm hồn để ĐÓN CHỊU THỬ THÁCH. Hãy giữ lòng cho ngay thẳng và cứ kiên trì, đừng bán loạn khi con gặp khốn khổ” (Hc 2: 1-2). Thử thách đó không chỉ là những nỗi khổ niềm đau, mà còn là những cơn cám dỗ như sóng xô không ngừng.

Phàm nhân là cát bụi, tro bụi, vì được Thiên Chúa tạo nên từ đất, thế nên rất yếu đuối, dễ dàng sa ngã, nhưng khôn nạn là vẫn kiên cố, và tất nhiên cũng luôn cần nhận diện mình mà ăn năn sám hối. Thánh Louis Marie de Montfort nói: “Thiên Chúa thường xuyên và thực sự rất thường xuyên để cho các tội trọng cao cả của Người vấp phải những sai lỗi nhục nhã nhất. Điều ấy hạ thấp họ trước mắt họ và trước mặt những người đồng sự của họ. Điều ấy giữ cho họ khỏi nhìn thấy và không kiêu hãnh về những ân sủng Thiên Chúa đã ban cho họ”.

Sám hối liên quan cầu nguyện và ăn chay. Ăn chay không chỉ là nhịn đói và từ khước thói quen vui thú nào đó, mà còn liên quan thực tế đời sống. Kinh Thánh đặt ra vấn đề thực tế: “Nếu người loại khỏi nơi người ở gông cùm, cứ chỉ đe dọa và lời nói hại người, nếu người nhường miếng ăn cho kẻ đói, làm thỏa lòng người bị hạ nhục, ánh sáng người sẽ chiếu tỏa trong bóng tối, và tối tăm của người chẳng khác nào chính ngọ” (Is 58: 9b-10). Còn thời gian để ăn

chay và đền tội là còn điếm phúc lắm.

Mùa Chay – dịp tốt ăn năn

Bụi tro nhắc nhở chớ quên phận mình!

An chay, sám hối, hy sinh

Yêu thương, bác ái, công bình, thứ tha

Mùa Chay là thời điểm hành động cụ thể – làm thật chứ không chỉ mong ước hoặc nói suông. Mùa Chay nhắc nhở về thân phận bụi tro, yếu đuối và tội lỗi, chắc chắn như vậy, nhưng quan trọng là nhớ đến cái chết: Memento Mori – Hãy nhớ mình sẽ chết. Màu tím phủ đầy: Tím cõi lòng, tím ăn năn, tím sám hối, tím khiêm nhường, tím yêu thương, tím chia sẻ, tím cầu nguyện, tím nghĩ suy, tím tin kính, tím thú tội,... Màu tím tươi đẹp sắc thánh đức chứ không buồn sâu thẳm nào.

Ai cũng sa ngã, nhưng quan trọng hơn là can đảm đứng dậy. Thánh François de Sales động viên: “Sau khi đã sa ngã, hãy hướng tâm hồn lên một cách dịu dàng và êm đềm. Hãy sắp mình trước thánh nhan Thiên Chúa trong sự ý thức về nỗi khốn cùng của mình. Đừng ngạc nhiên trước sự yếu đuối của mình, bởi vì chẳng có gì đáng ngạc nhiên cả, sự yếu đuối thì phải yếu đuối thôi”. Đừng bao giờ ý lại hoặc tuyệt vọng, bởi vì như thế là động thái cố chấp và kiêu ngạo!

CẦN THIẾT TRỞ VỀ.

Trở về không chỉ cần thiết mà còn cấp bách, vì đó là bước khởi đầu để được Thiên Chúa xót thương. Và lại, chính Đức Kitô đã khuyến cáo: “Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần” (Mt 3: 2; Mt 4: 17).

Biết ăn năn sám hối là điều tốt, nhưng coi chừng thói hờn mình và ý lại, rồi tự nhủ: “Tôi đã phạm tội nhưng nào có sao? Bởi vì Đức Chúa nhân nại đó! Đừng ý được tha thứ mà khinh nhờn, rồi cứ chông chát tội lên tội khác” (Hc 5: 4-5). Đừng lần lữa hoặc chần chừ, mà hãy nghe lời nhắn nhủ của Đức Chúa: “Các người hãy hết lòng trở về với Ta, hãy ăn chay, khóc lóc, và thống thiết than van” (Ge 2: 12). Tuy nhiên, vẫn đề là “ĐỪNG xé áo, nhưng HÃY xé lòng” và “TRỞ VỀ cùng Đức Chúa là Thiên Chúa của chúng ta” (Ge 2: 14). Thiên Chúa luôn kiên nhẫn chờ đợi tội nhân ăn năn.

Từ xưa, qua miệng ngôn sứ Giô-en, Thiên Chúa đã tuyên ngôn: “Hãy rúc tù và tại Sion, ra lệnh giữ chay thánh, công

bổ mở cuộc họp long trọng; hãy tụ tập chúng dân, mời dự đại hội thánh, triệu tập các cụ già, tụ họp đám thiếu nhi cũng như trẻ thơ còn đang bú. Tân lang hãy ra khỏi loan phòng, tân nương hãy rời bỏ phòng khuê!” (Ge 2: 16). Ai cũng đã từng phạm tội nên cũng phải sám hối: “Giữa tiền đình và tế đàn, các tư tế phụng sự Đức Chúa hãy than khóc và thân thưa: Lạy Đức Chúa, xin đủ lòng thương xót dân Ngài! Xin đừng để gia nghiệp của Ngài phải nhục nhã và nên trò cười cho dân ngoại!” (Ge 2: 17).

Quả thật, “Đức Chúa đã nồng nhiệt yêu thương đất của Người, đã tỏ lòng khoan dung đối với dân Người. Tại ương chằm dứt và dân được giải thoát” (Ge 2: 18). Thiên Chúa không muốn ai phải hư mất, bởi vì ai cũng là tác phẩm do Ngài tạo nên, ai cũng là con cái của Ngài.

Mới được hình thành, chưa được sinh ra, chúng ta đã mắc tội rồi: Tội Tô Tông. Rồi lớn khôn, càng sống lâu càng nhiều tội. Như vậy, không ai lại không có tội, cho nên không ai lại không phải khẩn khoản cầu xin Lòng Chúa Thương Xót: “Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xóa tội con đã phạm. Xin rửa con sạch hết lỗi lầm, tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy” (Tv 51: 3-4). Phạm tội là làm đường lạc lối, vì làm lạc mà phải trở về.

Trở về là từ bỏ con đường cũ, là sám hối, là ăn năn. Nhưng để có thể trở về thì phải khiêm nhường nhận ra sự đôn hèn của mình: “Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm. Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài. Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án, liêm chính khi xét xử” (Tv 51: 5-6). Và rồi lại phải tiếp tục van xin: “Lạy Chúa Trời, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng, đôi môi tinh thần cho con nên chung thủy. Xin đừng nở cười con không cho gần Nhan Thánh, đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài. Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ, và lấy tinh thần quàng đai đỡ nâng con” (Tv 51: 12-14). Chắc chắn Thiên Chúa sẽ mỉm cười mà động lòng trắc ẩn.

Thiên Chúa kêu gọi: “Hãy RỬA cho sạch, TẮY cho hết, và VỨT BỎ tội ác của các người cho khỏi chướng mắt Ta. ĐỪNG làm điều ác nữa!” (Is 1: 16). Sám hối và cầu nguyện không chỉ phải thực hiện trong Mùa Chay, mà phải thực hiện suốt đời – bao lâu còn thở, như Giáo Hội vẫn cầu xin hằng ngày: “Lạy Chúa Trời, xin mở miệng con, cho con cất tiếng ngợi khen Ngài” (Tv 51: 17). Đời sống tâm linh lúc nào cũng cấp bách: “Đừng trì hoãn, hãy trở về với Đức Chúa đi; đừng lần lữa hết ngày này

qua ngày khác, vì thành linh Đức Chúa sẽ nổi con thịnh nộ, và trong thời trừng phạt, con sẽ phải tiêu vong” (Hc 5: 7).

Chân thành khuyên nhủ, Thánh Phaolô cho biết: “Chúng tôi là sứ giả thay mặt Đức Kitô, như thể chính Thiên Chúa dùng chúng tôi mà khuyên dạy. Vậy, nhân danh Đức Kitô, chúng tôi nài xin anh em hãy làm hòa với Thiên Chúa. Đáng chẳng hề biết tội là gì, thì Thiên Chúa đã biến Người thành hiện thân của tội lỗi vì chúng ta, để làm cho chúng ta nên công chính trong Người” (2 Cr 5: 20-21). Chúng ta không thể hiểu thấu và không thể dùng trí thông minh của phạm nhân mà lý luận về cách hành động “ngược đời” như vậy của Chúa Giêsu. Chúng ta chỉ có thể cúi đầu mà cảm phục và tạ ơn Ngài mà thôi, đồng thời tín nhân chúng ta cũng phải không ngừng cố gắng sống “ngược đời” như Ngài.

Và rồi Thánh Phaolô còn cho biết thêm: “Vì được cộng tác với Thiên Chúa, chúng tôi khuyên nhủ anh em: anh em đã lãnh nhận ân huệ của Thiên Chúa thì đừng để trở nên vô hiệu. Quả thế, Chúa phán rằng: Ta đã nhận lời người vào thời Ta cứu độ. Vậy, đây là thời Thiên Chúa thì ân, đây là ngày Thiên Chúa cứu độ” (2 Cr 6: 2). Sám hối lúc nào cũng cần đợi với loài người chúng ta, nhưng sám hối càng cần hơn vào các thời điểm đặc biệt như cuối ngày, đặc biệt là Mùa Chay.

MỤC ĐÍCH TRỞ VỀ

Làm gì cũng đều có mục đích. Học hỏi để thành nhân. Kiên cữ để giảm cơn hoặc chữa bệnh. Ăn chay để kiểm chế xác thịt – vì “ăn no rửng mỡ”. Trở

về để gặp gỡ Thiên Chúa, để được Ngài xót thương, tha thứ và cứu độ. Thế nhưng trở về cũng phải biết cách: Ăn chay đúng cách, sám hối đúng cách, làm việc lành đúng cách. Chúa Giêsu hướng dẫn cụ thể: “Khi làm việc lành phúc đức, anh em phải coi chừng, chớ có phô trương cho thiên hạ thấy. Bằng không, anh em sẽ chẳng được Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, ban thưởng” (Mt 6: 1).

Chúa Giêsu sống khiêm nhường nên Ngài rất thích những người khiêm nhường. Và Ngài tiếp tục khuyên cáo: “Khi bỏ thí, đừng có khua chiêng đánh trống, như bọn đạo đức giả thường biểu diễn trong hội đường và ngoài phố xá, cốt để người ta khen. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi” (Mt 6: 2). Những mệnh lệnh phủ định mang thông điệp mạnh mẽ về cách thực hiện: **Đừng và Chớ**.

Cách thức của Chúa Giêsu luận khác cách thức của chúng ta, chắc hẳn đôi khi chúng ta cũng thực sự cảm thấy “khó chịu”, bởi vì những gì mình làm không được ai biết đến – nhất là những điều hay, điều tốt. Chỉ trong một đám tiệc nhỏ, chẳng nhiều người, vậy mà người ta cũng muốn thể hiện “tài năng” của mình bằng cách giành nhau hát, giành nhau nói. Thế nhưng Chúa Giêsu lại bảo chúng ta phải âm thầm và kín đáo, không được phô trương hoặc khoe khoang. Kẹt dữ nghen! Thật vậy, chính Ngài kể tai nhân nhủ mỗi chúng ta: “Khi bỏ thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải làm, để việc bỏ thí được kín đáo. Và Cha của bạn, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho bạn” (Mt 6: 3-4). Ngài không nói đùa đâu, thật 100%, đúng nghĩa đen chứ chẳng bóng gió chi

cả!

Để chúng ta có thể nhận thức rõ ràng hơn, Chúa Giêsu đưa ra ví dụ rất cụ thể: “Khi cầu nguyện, anh em đừng làm như bọn đạo đức giả: chúng thích đứng cầu nguyện trong các hội đường, hoặc ngoài các ngã ba ngã tư, cho người ta thấy. Thầy bảo thật anh em: chúng đã được phần thưởng rồi. Còn bạn, khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng Cha của bạn, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của bạn, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho bạn” (Mt 6: 5-6). Im lặng là khôn ngoan, im lặng là mạnh mẽ, không phải ai cũng có thể làm được như vậy!

Mùa Chay có một chuỗi hoạt động liên kết chặt chẽ với nhau: sám hối – ăn chay – cầu nguyện – bác ái. Đó là quy trình cần thiết trong Hành Trình Mùa Chay. Hành trình đó không là 40 ngày hoặc 40 năm, mà là hành trình cả đời, không được lơ đãng bất kỳ một giây phút nào. Tịnh tâm rất cần để hồi phục, cả về thể lý lẫn tinh thần. Trai tịnh nghĩa là ăn chay cả thể lý lẫn tinh thần.

Lạy Thiên Chúa toàn năng, xin biến đổi chúng con, xin giúp chúng con biết chân thành trở về với Ngài và trở về với tha nhân bằng hành động cụ thể là yêu thương và tha thứ cho nhau, để chúng con xứng đáng được thông phần đau khổ với Con Một Ngài, tràn trề hy vọng được sống lại với Đấng-Tử-Nạn-và-Phục-Sinh. Xin biến đổi các tội nhân và nâng đỡ những người đau khổ. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen

TRÂM THIÊN THU

George Weigel:

Lời tiên tri đáng sợ của ĐHY Francis George về số phận bi thảm của các Hồng Y và Giám Mục

bi thảm của các Hồng Y và Giám Mục trong xã hội hiện đại nơi chủ nghĩa thế tục cực đoan đang tấn công quyết liệt vào Giáo Hội.

Dưới đây là bản dịch sang Việt ngữ:

Khi một vị Giáo Hoàng được bầu lên, các Hồng Y, là những người vừa chọn Ngài làm Mục Tử Toàn Thể Hội Thánh đi đến Hội Trường Benedictions ở tầng trên của Đền Thờ Thánh Phêrô. Đó là một hành trình đầy thử thách đối với một số vị: Vào năm 2005, Đức Hồng Y, William Baum, 79 tuổi, quá yếu, đã phải nhờ Đức Ông Bart Smith đưa ra khỏi Nhà nguyện Sistina, đi tắt qua Đền Thờ Thánh Phêrô để lên Hội trường Benedictions, y hết như tướng quân Aeneas vác Anchies ra khỏi thành

Troy như trong bức họa điêu khắc của Gianlorenzo Bernini [*chuyện thần thoại Hy Lạp – Aeneas là anh hùng thành Troy vác cha là hoàng tử Anchies chạy thoát khỏi trận hỏa hoạn thiêu rụi thành này - chủ thích của người dịch*].

Khi vị tân Giáo Hoàng được giới thiệu với công chúng, các vị Hồng Y xuất hiện ở các cửa sổ bên cạnh bao lon trung tâm của Đền Thờ; ở đó, các vị nhận được phép lành đầu tiên của vị Tân Giáo Hoàng cùng với đám đông dân chúng tụ tập ở quảng trường Thánh Phêrô. Vào tối 13 tháng Ba năm 2013, có hai vị Hồng Y nán lại ở đó một lúc lâu,

cô đơn nhìn trời sau khi Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã nghỉ đêm. Họ có vẻ trầm ngâm. Những người đầy kinh nghiệm, đầy suy tư và cầu nguyện này đã làm việc chăm chỉ để cải tổ các Giáo Phận gặp khó khăn của các Ngài. Giáo Hội vừa trải qua một trường hợp hi hữu: một vị Giáo Hoàng thoái vị; Cơ Mật Viện đã giải quyết nhanh chóng tình huống này và chọn ra một ứng cử viên xa lạ với nhiều Hồng Y cử tri. Điều gì sẽ xảy đến đây?

Một trong hai người đó là Tổng Giám Mục Chicago, Đức Hồng Y Francis George, OMI, người đã qua đời hai năm sau đó, năm 2015. Người còn lại là bạn và là đồng minh của Ngài, Đức Hồng Y George Pell, lúc đó là Tổng Giám Mục Sydney, sau này là Tổng Trưởng Bộ Kinh Tế của Vatican. Vài năm trước đó, Đức Hồng Y George đã làm sững sốt các linh mục ở Chicago khi, gần như vô tình, tiên đoán rằng Ngài có thể chết trên giường bệnh âm ỉ, nhưng người kế vị của Ngài có thể sẽ phải chết trong tù và người kế vị của người ấy có thể bị hành hình ở một quảng trường công cộng, và rồi người kế vị của vị tử đạo ấy, như Giáo Hội đã từng làm thường xuyên trong quá khứ, sẽ giúp nhậm hạnh những mảnh vỡ của nền văn minh đã tan nát và bắt đầu lại. Trong đêm ngày 13 tháng 3 năm 2013 ấy, có lẽ Đức Hồng Y George đã không tưởng tượng được rằng bị kịch Ngài đã thấy trước sẽ được tăng tốc một cách đáng kể: chính người bạn bên cạnh Ngài sẽ là người phải ngồi tù. Và Đức Hồng Y Pell đã phải ngồi tù, không phải để bảo vệ sự sống hay tự do tôn giáo, mà vì một lời kết tội gian ác về những cáo buộc lạm dụng tình dục không bằng không có mà một bồi thẩm đoàn đã được chỉ cho thấy là không thể nào xảy ra.

Như nhà xã hội học Peter Rossi đã từng nói, có nhiều điều trở trêu trong một vụ hỏa hoạn.

Chúng ta có thể hy vọng và nên cầu nguyện mạnh mẽ để lời kết tội Đức Hồng Y Pell bị đảo ngược trong phiên tòa kháng cáo. Nếu không, vị Hồng Y vô tội sẽ trở thành một nhà truyền giảng Tin Mừng trong nhà tù và là nhân chứng cho Chúa Kitô sau song sắt. Mặt khác, nền công lý Úc sẽ phải chịu một đòn tàn phá mất nhiều thời gian để phục hồi. Và những người suy nghĩ có tình có lý sẽ tự hỏi liệu có an toàn không khi kinh doanh hay đi du lịch ở một quốc gia nơi các phương tiện truyền thông gây sốt và những gã không lồ của chủ nghĩa thể tục có khả năng khuynh đảo tiến trình pháp lý, biến nó thành một bức hí họa chế giễu một nền dân chủ trưởng thành.

Nhưng ngay cả khi kháng cáo thành

công như nó phải là như thế dựa trên bất kỳ suy luận hợp lý nào, và nếu như cụm từ “vượt quá sự hoài nghi hợp lý” còn có chút ý nghĩa đối với các tòa án Úc, thì cuộc tấn công vào Giáo Hội và các nhà lãnh đạo của Giáo Hội sẽ vẫn tiếp tục. Vấn đề lạm dụng tình dục giáo sĩ đã được vũ trang bằng một thứ vũ khí tinh vi. Và vũ khí đó đang được sử dụng, không phải để đối phó với những tội lỗi ghê tởm và những tội ác đang kêu thâu đến trời cao, mà là để giải quyết tất cả các vấn đề khác, Giáo Hội, chính trị, và, trong trường hợp của Đức Hồng Y Pell, là tài chính, trong bối cảnh các thực hành những lạm mà Đức Hồng Y đã phơi bày.

Sự tăng tốc những dự đoán đáng sợ của Đức Hồng Y George về các Hồng Y và Giám Mục phải vào tù cũng nên khiến cho những người đồ lỗi cuộc khủng hoảng lạm dụng hiện nay cho chủ nghĩa “giáo sĩ trị” dừng lại. “Chủ nghĩa giáo sĩ trị” – hiểu theo nghĩa là sự lạm dụng sai trái lòng kính trọng dành cho những Đấng Bậc trong Hội Thánh – có thể tạo điều kiện cho lạm dụng tình dục. Nhưng nó không phải là nguyên nhân. Cũng như tội danh lạm dụng, chủ đề “giáo sĩ trị” đã được các kẻ thù của Giáo Hội dùng như một thứ vũ khí, dìm mức thật khó cho bất kỳ một giáo sĩ Công Giáo nào bị buộc tội lạm dụng có thể nhận được một phiên điều trần khách quan hoặc một phiên tòa công bằng. Bầu không khí công cộng sôi sục đang được thể hiện ở Úc bất cứ khi nào cụm từ “George Pell” được thốt lên, chẳng hề được cải thiện chút nào khi các quan chức cao cấp trong Giáo Hội, ở Rome và các nơi khác, tiếp tục say sưa đồ vấy tội ác lạm dụng cho “chủ nghĩa giáo sĩ trị”.

Từ nơi hiện tại của mình trong Cộng Đoàn Các Thánh, tôi không chút nghi ngờ rằng Đức Hồng Y Francis George đang cầu bầu cho Đức Hồng Y George Pell, cho sự minh oan công lý của Ngài bởi các thẩm phán, những người sẽ nghe lời kháng cáo của Đức Hồng Y người Úc, cho dù vị Hồng Y người Mỹ có lấy làm tiếc rằng lời tiên đoán của Ngài đã đi quá xa.

Đặng Tự Do

Source: *The First Things* [A Tale of Two Georges](#)

Tiếp theo tr. 6: Thánh thiện và tội lỗi

mẻ lưới lạ, đã khiếp đảm thú nhận: “Lạy Chúa, xin Chúa hãy tránh xa con, vì con là người tội lỗi”. Phản ứng của hai nhân vật trên đây cho thấy quan niệm của Do Thái giáo về sự cách biệt giữa Thiên Chúa và con người, vì Thiên Chúa là Đấng Chí Thánh và con người là kẻ phạm hèn tội lỗi. Sự khác biệt này đã tạo một khoảng cách giữa Thiên Chúa và con

người. Khoảng cách ấy ngặt nghèo đến nỗi, nếu con người lỡ nhìn thấy Chúa, thì phải chết.

Nếu con người lo sợ và mặc cảm về thân phận tội lỗi của mình, thì Thiên Chúa lại chủ động đến với họ. Thiên Chúa trong Cựu Ước đã trấn an ông Isaia: “Hãy nhìn xem, than lửa này đã chạm đến lưỡi người, lỗi của người được xóa bỏ, và tội của người được thứ tha”. Đức Giêsu trong Tân Ước thì lại nói với ông Phêrô: “Đừng sợ hãi: từ đây con sẽ là kẻ chinh phục người ta”. Thật lạ lùng! Thiên Chúa không những bỏ qua thân phận tội lỗi của con người, mà còn chọn gọi họ như những cộng sự viên thân cận của Ngài. Ông Isaia và ông Phêrô không những không phải chết, mà còn được gọi và sai đi để loan truyền giáo huấn của Thiên Chúa, giúp cho nhiều người nhận biết Ngài. Quả thật, ông Isaia và ông Phêrô đã nhiệt thành đáp lại lời mời gọi của Chúa, trở nên ngôn sứ và tông đồ của Ngài.

Thiên Chúa đã lấp đầy khoảng cách giữa Ngài với chúng ta. Không chỉ chủ động đến gần con người tội lỗi, Chúa Cha còn sai Con Một của Ngài là Đức Giêsu Kitô đến trần gian để sống thân phận con người. Người thánh thiện, mà chấp nhận hòa mình vào đám đông tội nhân đang xin ông Gioan Tẩy giả làm Phép Rửa. Người là Đấng vô tội mà bị kết án như một kẻ bắt lương. Người là nguyên lý của sự sống mà đã phải mang lấy cái chết trên Thập Giá. Qua Đức Giêsu, nhờ Đức Giêsu và trong Đức Giêsu, con người tội lỗi được trở nên con Thiên Chúa là Đấng Chí Thánh. Đây là sự trao đổi nhiệm màu: Con Thiên Chúa mang lấy tội lỗi của con người để con người được làm con Thiên Chúa.

Con Thiên Chúa đã làm người để giao hòa nhân loại với Thiên Chúa. Từ nay, không ai còn mặc cảm thân phận tội lỗi nữa. Hết thấy đều được Thiên Chúa yêu thương và mời gọi làm sứ giả của Ngài giữa lòng thế giới. Thánh Phaolô là một bằng chứng: ông thú nhận mình đã từng giết hại các tín hữu, nhưng khi được Chúa quy phục, ông đã ăn năn sám hối và cuộc đời của ông đã sang trang.

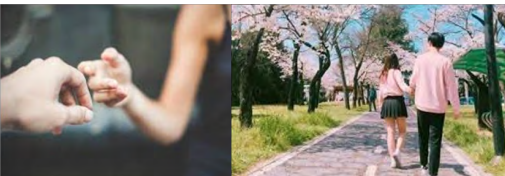
Ông tâm sự: “Tôi vốn là kẻ hèn mọn nhất trong các tông đồ, và không xứng đáng được gọi là tông đồ, vì tôi đã bắt bớ Hội Thánh của Thiên Chúa. Nhưng nay tôi là người thế nào, là nhờ ơn của Thiên Chúa, và ơn của Người không vô ích nơi tôi, nhưng tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn tất cả các Đấng: song không phải tôi, nhưng là ơn của Thiên Chúa ở với tôi” (Bài đọc II: 1Cr 15, 1-11). Đó là điều kỳ diệu của tình thương. Phaolô luôn tâm niệm điều này

và ông thấy có bốn phận làm cho vương quốc của Chúa sớm được thực hiện nơi trần gian.

Isaia, Phêrô, Phaolô, ba con người xuất thân từ ba hoàn cảnh xã hội khác nhau, nhưng có chung một lý tưởng và một ơn gọi: làm sứ giả của Chúa và nhiệt thành loan báo lời Ngài.

Hôm nay, Chúa vẫn đang kêu gọi chúng ta. Đừng mặc cảm cho rằng mình bất xứng hay bất tài. Ôn của Chúa sẽ phù giúp và ban cho chúng ta sức mạnh. Về phía chúng ta, chúng ta cần đáp lại lời mời gọi của Chúa, bằng tâm tình yêu mến, nhiệt thành và thiện chí. Chúa sẽ làm cho chúng ta trở nên những dụng cụ hữu ích trong Giáo Hội của Người. Qua những dụng cụ bé mọn ấy, Chúa tiếp tục làm nên những mẻ cá kỳ diệu, và làm cho cuộc sống này nở hoa.

TGM Giuse Vũ Văn Thiên

KHÔNG AI SINH RA ĐÃ HỢP NHAU CHỈ LÀ VÌ NHAU MÀ THAY ĐỔI

Thậm chí, chính bản thân chúng ta đôi khi cũng không hiểu được con người của mình thì có làm sao ai cũng mãi miết dành cả thanh xuân, dành trọn một đời để đi tìm một người hiểu mình thực sự???

Lý do mà mọi người thường lấy ra để bao biện cho tình yêu của mình khi kết thúc thường là "hai đứa không hợp nhau". Khi mâu thuẫn, cãi cọ dần đến chia tay thì đa phần là do cái tôi của mỗi người quá lớn. Chúng ta phải luôn nhớ rằng, để tìm ra và đến được với nhau trên thế giới gần 8 tỉ người này không phải là một điều dễ dàng gì. Thế nhưng vào một ngày đẹp trời, cả hai cảm thấy chán nản, quay ra kêu không hợp, không thể nhường nhịn cũng chẳng thể vì nhau mà sống tiếp, thế là có khoảng cách, càng ngày càng xa dần. Chia tay là điều hiển nhiên...

Cha mẹ sinh con trời sinh tính, các cụ ta đã nói như vậy. Ý bởi chính những người là cha mẹ sinh ra chúng ta đôi khi cũng không thể nào hiểu hết được con cái. Thậm chí là chính chúng ta có lúc cũng không hiểu được con người của mình vậy mà ai cũng mãi miết dành cả thanh xuân, dành cả cuộc đời để đi tìm một người hiểu mình thực sự... Có chăng, là người ta vì yêu nhau mà cố gắng, vì yêu nhau mà tự hoàn thiện bản thân. Vừa mất ta thì ra mất người, miễn là

mình thấy mình ổn, đối phương cũng thấy mình ổn, vậy là chấp nhận lẫn nhau thôi.

Một khi đã yêu nhau, hẳn sẽ biết người mình yêu có những điều tốt, cũng có những điểm chưa tốt. Những ngày đầu, chúng ta háo hức ứa vào cuộc đời nhau, bất chấp bỏ qua hết những điều nhỏ nhặt đến to to. Không kêu than, không oán thán nửa lời, bởi vì chúng ta tin tưởng tuyệt đối vào sức mạnh của tình yêu.

Chỉ có điều, khi thời gian trôi qua, mọi đường đi lối về đều đã thông tỏ, con người ta bắt đầu có xu hướng chán chường. Tình yêu lúc này, nếu không chăm sóc cẩn thận, nếu không vun đắp và tưới tắm như một cái cây non đang chờ lớn thì dễ bề chết yểu.

Nhiều người vẫn thường trách móc tại sao tình yêu, hôn nhân của mình lại trải qua nhiều sóng gió đến như vậy. Nhìn những cặp đôi khác yêu trong yên bình mà thấy ghen tị. Phải chăng, đó chỉ là sự nhìn nhận chủ quan. Đằng sau sự yên bình đó biết đâu họ cũng mâu thuẫn, cũng cãi vã giận hờn. Thế nhưng, họ biết đâu là điểm dừng, học cách tha thứ cũng như vì nhau mà cố gắng. Và sau mỗi lần cãi vã ấy lại khiến cho cả hai hiểu nhau hơn.

Một khi hết yêu, thì người có làm gì cũng không khiến bạn vừa lòng. Người ta tốt với bạn thì bạn thấy phiền, người ta giữ khoảng cách cho bạn bình yên thì bạn lại cho rằng hờ hững vô tâm. Và đáng buồn hơn nữa là khi tình yêu trong tim đã lụi tàn, một nụ hồng mới lại chớm nở, bạn càng có lý do để rút lui khỏi cuộc tình Trên đời này cay đắng nhất không phải là phải đón nghe một lời chia tay. Mà cay đắng nhất là chia tay nhưng không được nghe lấy một lý do chính đáng. Hãy chia tay chỉ vì hết yêu, chứ đừng bao biện rằng chia tay vì "không hợp". Thốt ra cái từ "không hợp", bạn có tự thấy hổ thẹn với bản thân mình lắm không?

Tình yêu muốn bền vững thì cả hai phải biết thu hẹp cái tôi cả nhân của nhau lại. Mỗi người vì nhau, nhường nhịn nhau một chút. Chẳng phải cả hai đã có thể bỏ qua rất nhiều chuyện để đến được với nhau hay sao. Vậy thì việc bản thân vì người kia mà chấp nhận thiệt thòi một chút, thay đổi mình một chút thì cũng chẳng có chuyện gì là quá to tát hết cả.

Không ai sinh ra là hợp nhau, chỉ là vì nhau mà thay đổi. Nếu tìm ra và gặp nhau giữa cuộc đời này là định mệnh thì hãy vì nhau mà trân trọng. Bởi vì cuộc sống này vốn dĩ không hề hoàn hảo. Mọi thứ chỉ hoàn hảo khi biết chấp nhận và bỏ qua mà thôi.

Làm gì có ai sinh ra đã hợp nhau,

chỉ có thương nhau khiến chúng ta thay đổi mỗi ngày. Có phải không?

Ngọc Nga (sưu tầm)

Tiếp theo tr. 3: **Khuất tất trong một...**

cho chúng con biết gồm ghét tội, nhưng không ghét những người có tội. Ước gì, trong những ngày này, mỗi người chúng con biết sám hối chân thành, biết nhìn vào trong sâu thẳm đời sống nội tâm, hậu thấy được khuôn mặt thật của mình, để trở về với Chúa và với nhau. Xin tha thứ những lỗi lầm mà thời niên thiếu chúng con vun lên trong đại khờ. Amen.

Jos.Vinc. Ngọc Biển

Tiếp theo tr. 4: **ĐTC Phanxicô: Lương ...**

Bánh Thánh Thể. Thật sự, chỉ Thánh Thể mới có thể thỏa mãn cơn đói vô tận và lòng khao khát Thiên Chúa trong tâm hồn mỗi người, và cả trong cuộc tìm kiếm lương thực hàng ngày.

Hồng Thủy - Vatican

Chương Trình Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình
Tổng Giáo Phận Galveston-Houston & Vùng Phụ cận

Kính mời quý vị đến dự Khóa Căn Bản Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình để:

- Tìm lại cái hay ban đầu nơi người bạn đời.
- Nhận ra con người thật của chính mình.
- Thêm yêu thương và kính trọng bạn đời.
- Biết thêm phương pháp giáo dục con cái
- Dễ dàng cảm ơn và xin lỗi bạn đời.
- Biết hòa giải những vấn đề trong gia đình và người thân.

* **Linh Mục Hướng Dẫn:**

- LM. Sáng Lập Phêrô CHU QUANG MINH, Dòng Tên, Tiên sĩ Tâm lý.
- LM Giuse CHÂU XUÂN BẢO CSSR., DCCT Hải Ngoại
- LM Christian BUI HOÀNG, Chánh xứ St. Edward Catholic Church.

Cùng Quý LINH MỤC thỉnh giảng Bên cạnh đó còn có những chia sẻ của một số giáo dân về đời sống chứng nhân trong chính gia đình họ.

Xin lưu ý:

- * Quý anh chị tham dự khóa học xin vui lòng đi có đôi. (Vợ chồng-Các đôi đang tìm hiểu và chuẩn bị hôn nhân)
- * Chương Trình có người giữ trẻ cho các khóa viên có con nhỏ.
- * Chương Trình có xe đưa đón cho các khóa viên nếu gặp khó khăn trong phương tiện di chuyển.

GHI DANH

Xin Liên lạc với các anh chị trong CTTTHN/GĐ mà quý vị quen biết, hoặc các anh chị sau:

- + Thi – Trần (713) 534-3443
- + Tân – Thảo (832) 387-0122
- + Rành – Tiên (832) 488-2840
- + Minh – Lan (832) 818-4820
- * Hoặc email về ttthngdhouston@yahoo.com

Thời gian

Vào tháng tư

Từ 6g chiều thứ Sáu ngày 26 - 04 - 2019
Đến 6g chiều Chúa Nhật ngày 28 - 04 - 2019

Địa điểm

LTT Retreat & Education Center
(Nhà Tĩnh tâm Lê Thị Thành)
20303 Kermier Road, Waller, TX 77484